

selskab, således at man udnytter den mulighed, der i lovgivningen er for at oprette fælles selskaber og placere de penge og den viden og de kreative evner, begge parter har, i det fælles selskab, så man dermed ikke blot er fælles om ansvaret, men selvfølgelig også om det eventuelle økonomiske overskud, der måtte komme ud af sådan en aktivitet. Hvis vi kunne blive enige om noget i den retning, ville vi da gerne støtte det.

Kjeld Rahbæk Møller (SF):

Det er ikke helt nemt at tælle, om der er et flertal for forslaget, men jeg kan i hvert fald konstatere, at De Konservative stort set er enige med os, og det skal jeg takke for.

Venstres hr. Løgstrup Madsen var lidt svære-re at forstå, og der synes i øvrigt at være en misforståelse, for hr. Løgstrup Madsen sagde, at ministre og embedsmænd ikke skal bestemme, hvad der skal investeres i. Jo, lige præcis når det drejer sig om udviklingskontrakter, skal de da, for her taler vi om at opfylde offentlige behov. Det er vel hospitalsdirektøren, der bestemmer, hvilken ny hospitalsseng der skal købes, og ikke nogen andre, og det er vel Miljøtilsynet, der afgør, hvilke stoffer der kan tillades, osv.

Det er den offentlige sektor, der er kunde her, og som kunde har man da sandelig lov til at bestemme, hvad man vil investere i. Derved tvinger man selvfølgelig ikke nogen virksomheder til at imødekomme éns ønsker, men netop når man er kunde, er der som regel også virksomheder, der er interesserede i at være leverandører, og deri ligger samspillet.

Men som sagt var Venstres indlæg lidt uklart, men jeg håber, at vi kan blive enige om noget.

Det samme gælder fru Annette Just, hvis synspunkter vi er enige i en del af vejen, men som jeg forstod under udvalgsarbejdet ville se på, om vi kunne blive enige. Hvis det bliver tilfældet, er der jo flertal.

Så skal jeg vende mig til ministeren og Socialdemokratiet, der nogenlunde enslydende sagde, at de ligesom SF var enige i tanken om at benytte sig af udviklingskontrakter på miljøområdet, men som altså ville foretrække den nye ordning frem for den gamle.

Det, der slår mig, er, at alle meldinger fra erhvervslivet går ud på, at den nye ordning ikke er attraktiv nok. Nu er det ikke altid, vi lytter til erhvervsorganisationerne, men det er trods alt erhvervslivet, der skal lave udviklingsarbejdet, og når det enslydende siger, at den nye ordning

ikke fungerer godt nok, så lytter jeg til det – også fordi logikken siger mig, at det er et dårligt incitament at være forpligtet til at producere noget, bare fordi det nu engang er udviklet. Også det offentlige skal til enhver tid købe det, der er bedst, ikke det, der tilfældigvis er udviklet, hvis det viser sig at være det næstbedste eller tredjebedste.

Hensigten med kontrakten er selvfølgelig, at udviklingsarbejdet skal resultere i det bedste produkt, men det er ikke altid, det resulterer i det, man havde drømt om. Men der er da gudskelov også andre i verden, der tænker, og det kunne jo godt være, at der var nogle, der kom med noget bedre. Det sker faktisk.

Så jeg mener, at den gamle ordning var bedre, og jeg håber, at vi kan få flertal for at vende tilbage til den.

Jeg skal lige sige til hr. Ole Vagn Christensen, som sagde, at der lægges vægt på miljø- og energiforhold i de nuværende regler, at det er da fint, men det er noget andet. Der er forskel på at indgå en udviklingskontrakt på miljøområdet og at tage hensyn til miljøforholdene, når man udvikler en hospitalsseng; det er to vidt forskellige ting. Begge dele er selvfølgelig isoleret set fornuftige, men det er to forskellige aspekter.

Hr. Bjørn Elmquist kom med en nyhed, nemlig at De Radikale er totalt imod erhvervstilskud, og det ved jeg så. Men det er SF ikke; SF er faktisk tilhænger af, at det offentlige i visse tilfælde tager risikoen, når vi ønsker, at private skal gå i gang med noget specielt, i dette tilfælde f.eks. sætte et udviklingsarbejde i gang.

Jeg forstod, at hr. Frank Aaen havde nogenlunde den samme holdning som højrefløjen og altså nu også De Radikale, nemlig at erhvervstilskud er noget skidt, og at Enhedslisten derfor ikke kunne støtte forslaget. Det er jo for så vidt den gamle holdning fra dengang, da Venstre-socialisterne sad i Folketinget. Da havde de den samme holdning som højrefløjen: at der ikke skulle være erhvervstilskud, og dér må jeg endnu en gang sige, at det er ikke vores holdning. Vi mener faktisk, det er fornuftigt, at det offentlige i visse situationer – for at lokke erhvervsvirksomhederne til at gå i gang med noget, der er samfundsgavnligt – tager risikoen.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Vi er ikke principielt imod enhver form for erhvervstilskud. Faktisk er vi nogle gange nødt til at indrømme, at de i denne verden er en nød-